

פ ר ו ק ו ל ' ט ' ד / 85

מישיבת ועדת הכספים שהתסיימה ביום כג' באדר ב',
ב-2.4.59 בשעה 1800

נכחו:

- י. גורי - היו"ר
- מ. חזני
- י. קרגמן
- ח. רובין
- א. כהן
- ע. דגני
- ק. כהנא
- ז. צור
- י. רוקח
- ש. בזק - מזכיר הוועדה
- ש. יעקבסון

מזמנים:

- ד"ר ארנון
- מר אריאלי - משנה לממונה על הכנסות המדינה
- מר דר-זיו - משרד האוצר
- ד"ר קטרון - משרד המשפטים

סדר-היום - חוק מילווה קליטה.

חיו"ר י. גורי:

אני פותח את הישיבה.

(קורא סעיף 5-2) מתוך חוק מילווה קליטה,
תשי"ט - 1959.

מ. חזני:

בסעיף 5(1) כתוב: יחיד שהכנסתו הכוללת
בשנת המס 1959 לא עלתה על 1800 לירות;
אם הכנסתו עולה על 1800 ל"י כיצד יעשה החישוב?

מר אריאלי:

סעיף 6 עונה על שאלתך.

מ. חזני:

אני מתחיל לשלם מהלירה הראשונה אחרי
הסכום של 1800 ל"י?

מר אריאלי:

כן. אחרי-כן תשלם רק 100 פר', עד שבגיע
לשיעור לפי החוק. סעיף 6 מבטיח שלא
תהיה קפיצה פתאומית.

ח. רובין:

אני מבין את העובדה שההכנסות הפטורות
ממס לפי סעיף 8 של החוק נובע מהניסוח
של סעיף 1(2).

יש שוני מסויים ברשימת הפטורים לפי חוק
המילווה בסעיף 5, ובפסקה 2 בו, ברצוני לדעת מהו ההבדל בשני
הניסוחים?

מר דר-זיו:

ההבדל הוא רק בניסוח, והניסוח אינו
שווה בכל הפיסקאות.

ח. רובין:

(קורא סעיף 6) אני מציע שהחוק יתוקן
ובנוסח יכתב סעיף 5, במקום סעיף 5(א)
כפי שכתוב כעת.

אני מקבל זאת, מאחר ובסעיף 5 ישנה ההגדלה
השיעורים.

ד"ר קטרנון:

חוק, משלם את המכסיפום שהוא 10% מ-50 ל"י כלומר, על-כל לירה
בזמנת הוא משלם 100 פר'.

חבר הכנסת רובין, שאלת על הניסוח, אולם
האם הענין טוב לך?

מר אריאלי:

אינני דורש ניסוח אחר, רק הבנה בשביל
עצמי.

ח. רובין:

מדובר על 10% מהסכום שבו עודפת הכנסתו
הכוללת, כלומר, הכנסה פטורה פלוס
הכנסה הכוללת על הסכומים האמורים בסעיף 5.

מר דר-זינו:

מדוע לא יהיה כתוב על הסכומים הפטורים?

י. קרנמן:

מותר להציע שינסחו אחרת.

מר אריאלי:

בסתכל על הטבלא, וניקח בעל הכנסה שנתית
בסכום של 5400 ל"י, נראה שההבדלים לגבי
הילדים הם בדרך כלל קטנים יחסית. אדם נשוי בלי ילדים משלם 13,270 ל"י,
נשוי עם ילד אחד משלם 900 פר' פחות, עם שני ילדים משלם 1,100 ל"י פחות.
אני לוקח את ההפרש בדרגה יותר גבוה, וניקח אדם שיש לו הכנסה שנתית
בסכום של 3600 ל"י, נשוי בלי ילדים משלם 5,800 ל"י, עם ילד אחד משלם
4,400 ל"י. ההפרש של לירה אחת הוא דווקא לגבי בעל הכנסה של 250 ל"י
לחודש. אני מבין שהסיבה היא זאת שמורידים את מס ההכנסה מההכנסה
הקודמת וזה הדבר היחיד מחוץ לפטור שמגיע לאבות לילדים. אני חושב
שיהיה יותר נכון לחשוב חישובי ברוטו, כי אם מסתכלים על הטבלא רואים
שמצבם של בעלי המשפחות הוא לא נוח, ואני לוקח את הדוגמאות הכוללות
של בעלי ההכנסה השנתית בסכומים של 3000 ל"י, 3500 ל"י וכו'.

ח. רובין:

שיעורי המילווה ביחס למס הכנסה יורדים

ז. צור:

באופן רגרסיבי מ-20% ל-10% בהשוואה

למס הכנסה, וזאת אני מקבל על-ידי שתי פעולות: א) על-ידי "בלבד";

ב) על-ידי שינוי השיעורים, אם-כן אני שואל איזה חלק מתוך השינוי

הזה מהווים השינויים של השיעורים, ואיזה חלק מהווה ה"בלבד".

על ה"בלבד" בפיסקה ג' אתה מדבר?

היו"ר י. גורין:

על סעיף 1(ג). משנים כאן את הפרופורציה

ז. צור:

של מילווה הקליטה בהשוואה לפרופורציה

של שיעורי מס ההכנסה, ובהשוואה להכנסה. אני אומר שמקבלים את המילווה

על-ידי שתי פעולות: מילווה הקליטה הוא רגרסיבי בהשוואה למס הכנסה,

אדם עם שני ילדים משלם 20% מילווה קליטה, ואילו בהכנסה של 5400 ל"י

לשנה משלמים רק 10%. שיעורי המילווה יהיו צמודים לשיעורי מס הכנסה

או להיפך לבטל זאת ולהשאיר את הסקלה.

אפשר לענות על זאת כאילו תיית אומר:

ד"ר ארנון:

8x5=40, כמה זה ב-8 וכמה ב-5. אי-אפשר

לחשב זאת.

אין חשובה לשאלתך כי התוצאה הזאת מושגת

מר אריאלי:

על-ידי שני הפטורים.

ז. צור:

זה ענין של חישוב. לו הייתי אומר
לך תבחר באחד משני הדברים, האם נותנים
לך לבחור, במה היית בוחר? להשאיר את השיעורים האחרים של מס הכנסה,
או את ההבדלים?

מר אריאלי:

ד"ר ארנון יסביר את ענין אחוז אל המס.

ז. צור:

בניח שהייתי צריך לבחור באחת משתי הפעולות,
ולהשאיר את הסקלה של מילווה הקלטה שתהיה
צמודה למס הכנסה, כלומר, שתהיה יותר נמוכה מזו של הכנסה החייבת במס.

ד"ר ארנון:

בלי הניכויים?

ז. צור:

עם הניכויים, 40 מיליון ל"י יאמרו לך:
יש כמה אפשרויות. הצעתם לקבל 40 מיליון
תוך כדי רגרסיה מ-20% ל-10% בהשוואה למס הכנסה. יבוא משהו ויאמר
לך יש אפשרות אחרת: לקבל את 40 מיליון ל"י מס על המס. יבוא ~~המס~~
ויאמר להציע לא מס על המס, אלא לתקבל זאת על-ידי כך ששיעורי
המילווה בהשוואה למס יהיו מס על מס ותשאיר את ה"בלבד".

מה צריך להיות הממוצע המשוכלל אם ללכת

מס על המס?

מ. חזני:

זאת אומרת שיהיה מגביל לשיעורים שיש
לנו?

ז. צור:

הממוצע המשוכלל כדי להשיג 40 מיליון ל"י.

א. כהן:

אני מציע שבסעיף 5(3) המדובר על אדם
נשוי ללא ילדים להוסיף רווק התומך
בהורים. אני מדבר על אותם המקרים שאדם תומך באב ולא על אדם
שסמוך על שולחנם. אפשר להכניס את הרווקים לאותה קטגוריה של נשוי
עם אשה.

חבר הכנסת צור אם אתה מתכוון באמת
לפרוגרסיה כפולה, הרי זה כאילו אתה אומר: יש שורה שלמה של תלמידים
שקיבלו מכות ומי שקיבל רק 5 מכות, יש לתת לו תוספת. הפרוגרסיה כאן
היא הפוכה.

ח. רובין:

אינני מבין. ישלמו לפי הדרגה השולית
מילווה של 9% מהכנסה הכוללת.

א. כהן:

אדם המשלם מס הכנסה גדול יותר, אני אומר
שהפרוגרסיה ביות היא נטולת כל הגיון.
לאחר שיקול שני אני אומר שנכון הוא שהמילווה יהיה רגרסיבי בהשוואה
למס, אבל הוא פרוגרסיבי בהשוואה לסכום שמשלמים עליו. לאחר הורדת
המס עוברים מ-6% ל-12%, במובן זה אתה פרוגרסיבי. כפי החישוב הוא
יחד עם המס ולכן אני תומך בפורמולה זו כמו שהיא.

ח. רובין:

חבר הכנסת כהן, מהי חסיבה שאתה לוקח 6%
מהחברות? אין לזה כל הצדקה שחברות
תשלמנה מס כמו הדרגה הנמוכה ביותר.

ד"ר ארנון:

פועל משלם אחרי שהוא מקבל הנחה בעד הפטור.

באשר למס על המס מה יותר מוצדק, שישה
זו או אחרת אומר: כי בהצעה שלפנינו אנו נתונים במצב קשה במקצת,
ההצעה באופן מעשי היא פשרה בין שתי דעות קיצוניות שהאחת אומרת: יש
לקחת מס על המס כדי לשמור על הצדק, והשנייה אומרת: אחרי שעשית צדק
במס הכנסה תיקח מאזרח אחוז גבוה.

חיתה מחשבה שנעשה החישוב הצודק בענין
מס הכנסה, ופה שנשאר לאזרח זכותי הכנסה פנויה. באם גובים את אותו אחוז

ד"ר ארנון: מכולם ושומר על הצדק. זוהי דעה קיצונית אחת, והשניה היא שאם אתה רוצה לשמור על הצדק, עליך לקחת אחוז על המס.

האמת היא שאם אנו מדברים על המילווה הזו במחשבה שהוא צריך לשמור על אותו העקרון שהיה פעם במס הכנסה, אז לא בדרך של שיעור ולא בדרך של מס על המס, ואני רוצה להסביר את העניין בדוגמא קיצונית למה מס על המס אינו מוצדק. נביה שיש לנו היום מס מוצדק ושערך השולי הוא 25% ל-60%, ואנו לא מחליטים שאנו רוצים עוד 40 מיליון ל"י, אבל קיים מצב כפי שהיה בזמנו זיש להכפיל את המס, אולם תשמור על הצדק ותיקח אצל כולם פעמיים. ברור שאתה עושה אי-צדק לאלה שלקחת אצלם 60%. אתה לא יכול לבצע את הפעולה כי תגיע ל-120%. אם אתה הולך לקיצוניות השניה, ברור שאם אתה מדבר על ההכנסה הפנויה של אלה שהיתה להם הכנסה נמוכה יותר מהאחרים, הרי שאתה פוגע באותם אנשים שלקחת אצלם אותו אחוז, יותר מאשר באלה שאצלם לקחת ראשון מההכנסה הפנויה.

לעיל
האמורים/איננו יכולים לענות על שאלתך. באנו בהצעה לקחת בחשבון את ההכנסה הפנויה, אבל לא בשיעור, אלא לפי הכנסת פנויה אחרי המס. אנו חושבים שאם רואים את-כך מה קורה פה, אז אנשי האוצר ולא רק הם רואים שבשיעורים מ-6% עד 12% מההכנסה הפנויה שומרים על הצדק כפי שהיה קודם. ברור הוא שחשובים אלה יכולים לפגוע די קשה דווקא בבעלי ההכנסה הנמוכה, אולם דאיתם שיש שני סעיפים הדואגים לזה. בתחילה צריכים לשלם הרבה, אולם לאחר מכן ששינו סידור להכנסה השולית, ואני חושב שטרם היה סידור כל-כך הדרגתי.

מ. חזני: זו הכנה לקראת אותו דירוג במס-הכנסה.

אני חושב שיש בעניין זה גם הצדקה. בכל-אופן דואגים שלא לפגוע דווקא בבעלי ההכנסה הפנויה. ד"ר ארנון, אתה חוזר על כך שיהיה שיעור, ואני חושב שזה לרעת בעלי ההכנסה הנמוכה.

ז. צור: מהו הממוצע הממוכלל של המילווה, מתוך איזה מס הכנסה?

מר אריאלי: מתוך מס הכנסה של 240 מיליון ל"י. השנה יהיה 310 מיליון ל"י, ומזה אנו צריכים לגבות מילווה קליטה צמוד ל-240 מיליון ל"י מס הכנסה.

היו"ר י. גורי: אני חושב שאצדק אם אומר שד"ר ארנון הסביר יפה מאד את העניין.

אני מיעץ לתת כיוון לדיון הזה. הגעתי לכלל מסקנה, שהמוצא הטוב ביותר הוא הטבלא.

י. רוקח: אני מצטער על האיחור. אולי תסבירו לי במלים אחדות מה מציע שר האוצר?

היו"ר י. גורי: שר האוצר מציע את הטבלא. אין זה אומר שאם ההצעה אינה נכונה, איני יכול לוותר מה ושם, העניין נראה לי וכתוספת יש טבלא המסבירה את העקרונות.

ה. רובינ: בעניין 6% שהחברה משלמת. 6% מ-54%, דהיינו יותר מ-3% מההכנסה החייבת במס הכנסה. רווק המרויח 4200 ל"י לשנה משלם 58 ל"י כמס הכנסה, חודשי, היינו ממוצע 7.5%, ואין לזה הצדקה. למעשה החברה פטורה ממלזוה חובה, ואין לה ניכויים, היא משלמת 46% מס הכנסה מההכנסה הכוללת, גם אצל החברה יש ניכויים, אולם המנהלים מקבלים קודם את משכורתיהם.

ד"ר ארנון:

בשותפות יש ניכוי של הבעל?

מר אריאלי:

אחרי שהפעלים לוקחים משכורת.

ח. רובין:

אינני מדבר על בנק-ישראל, אני מדבר על חברת "עולמית" שיש לה מנהלים, אני מדבר על שיתוף של חברה פרטית לא במובן המשפטי, אלא כלכלי. עסק מסויים בין אם זה יצרן, צרכן, תעשייה וכו', המנהלים של החברה מקבלים משכורת שהיא חלק מהבנותם מהעסק ומשלמים ממסכורתם מס הכנסה. לפני שהם משלמים מס הכנסה מהחברה יש ניכויים כדין. המנהלים קובעים להם את המשכורת לפי הישובים שונים של מס הכנסה. הם ישלמו לעצמם משכורת, עד כדי כך שיסארו בדרגה שולית נמוכה.

ד"ר ארנון:

הם חיים די צנוע אני מבין.

ח. רובין:

אחר-כך החברה תרוויח, אבל את הניכויים הורידו כבר מהחברה דרך המנהלים, וכל זה כתשובה לדבריו של החברה אין ניכויים.

ד"ר ארנון:

זה לא כמו חברת של "אתא" או "סולל-בונה".

ח. רובין:

"סולל-בונה" או חברה "עולמית", האחד הוא סקטור הסתדרותי, ואחד פרטי. בעיני זה אינו שיקול שיכול להשפיע על שיעורי מס הכנסה.

ד"ר ארנון:

פה אין לך הניכויים.

ח. רובין:

זו חברה שהמחזור שלה הוא כה גדול, שאם היו עשר פעמים ניכויים, זה לא היה משפיע בהרבה. החברות משלמות 6% מילווה, 6% מ-54% פרוש הדבר 3%, האחוז הוא קטן. קשה לי לתפוש זאת.

ד"ר ארנון:

זה לא פחות מכל אחד אחר, אם אתה מחשב זאת בסך-הכל של ההכנסה.

ח. רובין:

אדם המרוויח 500 ל"י לחודש והוא נשוי ללא ילדים, משלם 3% מילווה קליטה, צריך להשוות זאת עם המשכורת ברוטו. אם אדם מרוויח 1000 ל"י לחודש ויש לו שני ילדים, הוא משלם 3,6%, אתה לא יכול לקחת זאת עם הכנסת פנויה. זו תוצאה של הרבה פעולות, ובסופו של דבר יוצא שהוא אינו משלם 3% זה אינו אחוז נמוך. אין בכל חרשימה שבטבלא אחוז גבוה יותר מאשר 4%. ישנן גם חברות שאם אתה לוקח מהן 4%, באופן יחסי זה סכום כבד בשבילן.

ד"ר ארנון:

אם יש לה הכנסה קטנה?

ח. רובין:

אז היא משלמת 4% מהכנסה קטנה, זה אותו דבר מהכנסה גדולה והכנסה קטנה.

טענתי שאין הצדקה ל"פלאט-רייט"

לגבי חברות, בין השקעה לרווח ומקור הכנסה.

חיו"ר י. גורי:

אתה מסכם הצעה מצידך?

ח. רובין:

הצעה אחת בענין החברות, אני חושב שיש לרשום במקום 6% מהכנסה הפנויה, 7.5%.

ד"ר ארנון הביא שלוש אפשרויות:

(א) "פלאט רייט" מהכנסה הפנויה; (ב) פרוגרסיבית מתונה מהכנסה הפנויה, כפי שהדבר מתבטא בטבלא; (ג) "פלאט רייט" ממש הכנסה. ישנה אפשרות רביעית והיא: תוספת שיעור אחיד במס הכנסה. ד"ר ארנון אמר שזוהי דרגת ביניים בין שתי עמדות קיצוניות, אני יכול לתת הצעה נוספת והיא: שיעורים מודרגים מהכנסה ברוטו. עמדתי היא תוספת מס הכנסה, כלומר, שיעור אחיד על מס הכנסה. אני יכול להציע אחוזים מהכנסה ברוטו, ולזה ישנה מעלה חשובה אחת והיא שהחשובים אינם כל כך מסורבלים, כפי שהדבר מתבטא בטבלא, זה דבר כל-כך מבוטל ערך.

היו"ר י. גורי:

פרופורציה היא תמיד מפרוגרסיה.

ח. רובין:

אדם המרוויח 3000 ל"י לשנה ידע כמה עלינו לשלם לפי הטבלא. אולם אדם שמרוויח 3600 ל"י לא ידע אף פעם מה הוא משלם. להגיע לחישוב זה מסורבל ביותר.

היו"ר י. גורי:

ידפיסו לוח ואז הוא ידע.

ח. רובין:

הענין הזה אינו מופיע כלוח. האזרח חייב להבין את המס. כאשר חלו עליות במסים הקהל לא הבין את הנעשה.

עומדות לפנינו תוצאות בלתי מוצדקות. ניקח לדוגמא רווק המרוויח 2400 ל"י לשנה והוא משלם 18 ל"י מס הכנסה, ו-4.320 ל"י מילווה קליטה, זה יותר מ-20%. דוגמא שניה של רווק המרוויח 9600 ל"י לשנה, מס הכנסה הוא משלם 271 ל"י ומילווה קליטה 20.200 ל"י, רווק זה משלם 7% מההכנסה בזמן שהרווק הראשון משלם 2.5%. לפנינו הבדל בולט באחוזים מההכנסה לאותו שיעור כמעט.

ד"ר ארנון:

חבר הכנסת רובין, אתה צודק בהחלט, ישנה טעות דפוס ברשימה, צריך להיות רשום 30.200 ל"י מילווה קליטה חודשי ולא 20.200 ל"י.

לגבי הילדים התוצאה היא ברורה. למעשה אבות לילדים אינם משלמים אותו סכום, כמו נשואים ללא בנים, לא מורידים להם גם את הפטור, והוא מקבל הכנסה פנויה אחרי הנדחת המס.

ח. רובין:

אבל בכל זאת נשאר הפרש של לירה בשביל ילד. אני זוכר את הסברו של מר שרף שבו נאמר להגדיל את ההבדלים ממס הכנסה לאבות לילדים ולרווקים.

היו"ר י. גורי:

לפי עניות דעתי מי שמציע הצעה אחרת, ומובן מפי חבר הכנסת רובין שהוא בדק את כל הוריאנטים, אבל הוא איננו מציע שיעור אחיד על מס הכנסה. אם אומרים שזה קיצוני, אז השיעור מכוון מהכנסה פרטית.

חבר הכנסת רובין, היית מטיב לעשות - כדי לחקל על הויכוח - אם מול הדרגה הזאת אתה נותן טבלא כדי למצוא את ההבדל בעקרונות של הצעת אחת מול השניה, החסרונות הן שאם אני צריך להעדיף הצעה אחת על פני השניה, אני מוכרח להשוות על יסוד נתונים חרשומים בלוח, היינו עלינו לתרגם ללוח את העקרונות הנ"ל.

ז. צור:

איני רואה כאן ענין להתווכח על צדק. ישנם החושבים שמס הוא שווה לגולגולת, הוא פשוט וצודק, קודם צריך לשלם. ראינו שהגענו לפרוגרסיה די ניכרת.

אינני רואה כל טעם מבחינה זו לבחון מהו הדבר הצודק. אם הייתי רוצה ללכת בעקבות ד"ר ארנון המדבר על מינימום החובה ממס, אז צריך להגדיל את הפטור, כי כאשר מסתכלים על הטבלא, אז מהו המינימום של הכנסה שאדם צריך לקיומו לאחר הנדחת המס? לפי זה הרי שצריך להגדיל את הפטור.

ד"ר ארנון:

אני כרגע דן על בסיס מסויים של מס הכנסה, כפי שהוא קיים, ואיני רוצה כעת להרע ולא להשיב. מבחינה זו אני רוצה לומר, כי ההצעה שלפנינו משנה את מידת מס על המס.

היו"ר י. גורי:

בקשר למינימום הקיים, הרי שהנא השתנה מאד, והוא מאד לא צודק, אם לבוא ולשנות את המילווה למס הכנסה בצורה רגרסיבית. הצעתי היא זו: יהיה מס על המס, אבל לא על ההכנסה ברוטו, אלא הכנסה נטו.

ז. צור:

אותם שיעורי מילווה, אבל שיהיו
במגביל לשיעורי מס ההכנסה.

היו"ר י. גורי:

נדמה לי שאתה בא להרע ולא להיטיב.

מר אריאלי:

לפי דברי חבר הכנסת רובין בישיבה
שחתקיימו בבוקר; אותה פרופורציה זה
פי 1,4, ופה אתה אומר מ-6% ל-12%, חיינו רק פי 1, אם נביא בחשבון
שזה לא יכול להיות יותר מ-2%, 4, הרי שיוצא שאחוז זה הוא יותר
פרוגרסיבי מאשר 25%-60%, זאת אומרת שלמעשה מה שאתה מציע, זה בדיוק
מה שאנו עושים.

ז. צור:

ניקח אדם שיש לו הכנסה שנתי בתכום
של 12000 ל"י, נשוי ואב לשני
ילדים ומשלם 328 ל"י מס הכנסה ממשכורת חדשית של 1000 ל"י. אני רוצה
שהוא ישלם את מילווה הקליטה לפי שהוא שילם מס הכנסה.

ד"ר ארנון:

אתה לא רוצה לתת את הפטור לאדם זה,
ולפי-כך אתה הולך לרעת הרבה משפחות
עם הרבה ילדים.

ז. צור:

אם אתם אומרים שמה שהצעתם בטבלא, זה
רק הענין של מס הכנסה, אז אני בעד
תשלום של "פלאט רייט" על המס.

היו"ר י. גורי:

ספק אם נוכל להצביע היום. אני אבקש
אחר-כך את שלטונות מס הכנסה לתרגם
את הצעת חבר הכנסת צור, ואני מייעץ לבעלי הוריאנטים לא להתחייב, עד
שלא יראו את הלוחות.

ק. כהנא:

שמענו בויכוח שהביאו אותנו לידי אבסורד
ושאין צדק. שמענו שבהצעה המונחת לפנינו
יש מס שהוא איזון של צדק, ולעומת זאת שמענו שיש ענין של צדק מוגזם.
את האיזון של צדק בלוח, אינני רואה.

אני לוקח את ההכנסות הרשומות בסוף
הטבלא ורואה: רווק משלם 48.700 ל"י מילווה קליטה, ואדם נשוי עם שני
ילדים משלם 48.440 ל"י, זאת אומרת כמעט אותו סכום. נשוי עם ילד
אחד משלם 49.640 ל"י מילווה קליטה, כלומר, יותר מרווק. גם בשורה
שלפני האחרונה בטבלא ישנו דבר דומה וכן בשלישית. ובכן זה אומר לי
שהאיזון כאן אינו קיים.

אני משתומם על שהסתפקו בפטור רק
עבור חמשה ילדים ומה הלאה? ישנן משפחות שיש להן יותר מחמשה ילדים,
למה לא יתחשבו במשפחה הלאה? אני חושב שיש צורך להעלות את הפטור
גם לאב שיש לו למעלה מחמשה ילדים. למעשה זה לא יהיה הפסד כל-כך
גדול לאוצר.

היו"ר י. גורי:

אני מבין את דאגתך, אולם מאיזה
דרגת הכנסה אתה רוצה להתחיל?

ק. כהנא:

מדוע אדם המרוויח 500 ל"י לחודש, ויש
לו שישה ילדים, לא יקבל את אותו הפטור
בשביל הילד השישי?

היו"ר י. גורי:

רציתי לברר לעצמי אם אתה מציע הצעתך
ללא כל הגבלה, כדבר עקרוני, כי בסופו
של דבר/ בעל הכנסה חודשית של 1000 ל"י אין ערך להצעתך. אבל בשביל
בעל הכנסה של 500 ל"י לחודש ההצעה היא מוצדקת, ואין זו שאלה כל-כך
חמורה בשביל האוצר.

ק. כהנא:

בישיבה שחתקיימה לפני-הצהריים דיברו
על סעיף 1. ישנה הצעה שמנכים מהכנסתו
של רווק מס שהיה משתלם על אותה הכנסה אילו היה חל עליה סעיף 29
לפקודה בלבד. אני יודע שמצד אחד ישנה הטבה, אבל ההטבה באה כדי
שהיחיד יוכל לפרנס את משפחתו. למה אין התחשבות בניכוי מס המשתלם
באותן המשפחות המקבלות פטור. במס הכנסה?

מ. חזבי:

נראה לי שיש שני פגמים בהצעתה של הממשלה: א) נותנים פטור עבור הילדים, כלומר, בה במידה שמספר הילדים גדול יותר מהכנסה הפנויה אחרי מס הכנסה גדולה אף היא. מילווה הקליטה מוטל על ההכנסה הפנויה מבלי להתחשב בילדים ובכך יש פגיעה. ב) השיעור השולי הכולל מס הכנסה פלוס מילווה השיעור השולי הגבוה ביותר של מס הכנסה הוא 60%, ונשארים 40% הכנסה פנויה. על 40% אלה מטילים 12% מילווה קליטה. אני בעד מס על המס.

ד. בזק:

אתה רוצה המשך הפרוגרסיביות של מס הכנסה?

מ. חזבי:

כן. אם אני אומר מס על מס לפי שיעור ממוצע, הפגם הוא שיסלמו 16% מ-60%. ישנו עוד פגם שחבר הכנסת כהן צריך לטעון אותו. ישנו פגם בקשר לחברות. מציעים 6% מ-54% ואני אומר שהחברות תכנסנה אף הן למעגל וישראל 16% מ-46% כפי שזה היה לפני שנה.

ד"ר ארנון:

דבר קצת עם אנשי משק ותשאל אותם על כך.

מ. חזבי:

לדידי, אני אצביע בכלל נגד החוק.

י. רוקח:

מניין לקח מר אריאלי את 240 מיליון הל"י?

מר אריאלי:

אנו צריכים לגבות השנה, ואנו מצריכים שנגיע ל-250 מיליון ל"י. מס שוטף, 150 מיליון ל"י משכירים, מעצמאיים ו-80 מיליון ל"י פיגורים. 50 מיליון ל"י מחברות, 50 מיליון

ח. רובין:

מר אריאלי אמר שהוא רוצה לגבות השנה 250 מיליון ל"י מס שוטף ו-80 מיליון ל"י פיגורים. אתה אף פעם לא תגבה את כל 40 מיליון הל"י כי באופן סופי תדע מהו הסכום רק עם תום השנה, ואפילו מאוחר יותר. מס הכנסה לשנת 1959/60 הוא בערך 360 מיליון ל"י.

מר אריאלי:

על-סמך מה אתה קובע זאת?

חיו"ר י. גורי:

מה כאן הויכוח? אנו מדברים על הכנסה החייבת במילווה לשנת 1959, אם יהיו פיגורים גם בתשלום מילווה הקליטה אז לא נגבה פעמיים, אלא בעד המס בשנה זו.

ח. רובין:

מס ההכנסה לשנת 1959/60 אינו זהה עם המפרשות של העובדים או העצמאיים, המס הסופי יקבע שחסכום של השנה אינו 250 מיליון ל"י.

י. רוקח:

תוספת האומדן הוא בלי הפיגורים.

חיו"ר י. גורי:

אם הוא לא עם הפיגורים, האומדן יקבע את המס המגיע מהאנשים. בין פיגור לפיגור יש בכל זאת ההכנסה החייבת במס שאנשים יצטרכו לשלם, משום-כך אני אומר שהפיגורים אינם ממלאים פה כל תפקיד.

מר אריאלי:

בשנה זו אנו צריכים לגבות 310 מיליון ל"י ומזה 80 מיליון ל"י פיגורים. ממה מורכב הסכום של 250 מיליון ל"י? הוא מורכב מניכויים משכר ומחברות פלוס עצמאיים. בניכויים משכר אנו גובים מהמס לאחר שהשוטף נותן לנו 150 מיליון ל"י מתוך 250 מיליון. נשאר לנו 100 מיליון ל"י של עצמאיים וחברות, אנו נקבע בשנה הבאה מפרעות בשיעור של למעלה מ-80% מתמס ישאר לנו לשנים הבאות פיגור.

ח. רובין:

אני חושב שלא נכון הוא שאתה אומר שהשכירים משלמים 50%.

מר אריאלי:

אתן עובדות. איך לשכוח שאנו עובדים על יסיה כבר השנה השישית. לא חסרים לי 20 מיליון ל"י, אני אומר שיש צורך לגבות על-חשבון השנה הזאת עוד 20 מיליון ל"י. עכשיו מטילים עלינו לגבות 40 מיליון ל"י, וזאת לתקציב הנוכחי.

ח. רובין:

אתה גובה מס מהשכירים 50%, מההכנסה הכוללת יותר מ-50%, כמה משלמים

השכירים?

מר אריאלי:

לפני חמש שנים שילמו אחרת, היום משלמים השכירים מכלל המס 60%.

י. קרגמן:

אנו לא עוסקים בבנין שיטת מסים בארץ, זה ענין של מילווה ואי-אפשר למצות את כל מידת הצדק, והפרוגרסיה הרצויה לכולם הוא המילווה לשנה אחת, וכל אחד יוכל לפדות אותו אחרי כמה שנים. שר האוצר אומר אחרי חמש שנים, הגביה היא תוך שנה אחת ואיני חושב שכדאי לעמול כל-כך כדי למצוא כאן צדק.

חבר הכנסת רובין ברצוני שתדע (א) מבחינת העובדים ההצעה הזאת היא קטנה יותר ממה שחשבו להטיל על עובדים בזמן שהיה מילווה בהתנדבות. כאשר ההסתדרות הציעה מילווה התנדבות בסכום של 20 מיליון ל"י, השיעורים שלפנינו הם יותר קטנים מאשר הוצא בזמנו, ומבחינה זו ישנה התקדמות; (ב) חלק נכבד מהעובדים פטור לגמרי מתשלום המילווה, אם אני לוקח את הדרגות העיקריות שבהן אפשר לכלול את כל האוכלוסיה העובדת בארץ, ולא אקח הכנסה של 250 ל"י לחודש, אלא 400 ל"י ואני בוחן מהו המס המוטל תוך שנה זו, מסתבר שהמס הוא קטן יותר מזה שהוטל בזמנו במילווה התנדבות. גמול עם ילד משלם 2,500 ל"י ועם שני ילדים מ-3,200 ל"י עד 3,400 ל"י, וזה רוב רובה של האוכלוסיה העובדת בארץ.

במידה וזה לא מס קבוע אלא מילווה, יש לבחון שהמס שיוטל על העובדים שהכנסתם השנתית היא 4800 ל"י ויש להם שני ילדים המכסימום שישלמו לטובת עליית העליה הוא 100 ל"י לשנה. אינני רואה בזה דבר מה פגום מדי.

היצת וחלק גדול בעלי הכנסה קטנה עם ילדים פטור בכלל ממס, וארבע הדרגות העיקריות של האוכלוסיה העובדת שהכנסתה מגיעה ל-400 ל"י לחודש המס אינו גבוה. מס זה אינו מס הכנסה, אלא מילווה לשנים-עשר חודש.

י. רוקח:

מילווה בצורה כזו הוא מס, והאזרח אינו חופשי לקנות או לא לקנות, אלא הוא חייב, ישנם גם אזרחים בארץ הזאת שאין להם ילדים, וכאלה יש המונים, ואין לקחת את הממוצע שהוא משפחה עם שני ילדים.

שאלתי את מר אריאלי על מס הכנסה והוא אמר שמתכוונים לגבות 250 מיליון ל"י, 60 מיליון פיגורים, ו-10 מיליון ל"י ויתורים על המס מאלה שחייבים במס הכנסה ולא במילווה. אני אומר שלכל היותר אפשר לגבות 30 מיליון ל"י מהמילווה ו-10 מיליון ל"י לשנה הבאה ממסים שיגבו, השנה לא יגבו מאה האחוז. לשנה הבאה ישאר לך לצרף למילווה חובה רק 40 מיליון ל"י.

מר אריאלי:

אולי קצת יותר, יהיה לי סכום נוסף על 40 מיליון ל"י. השנה אולי בגיע

ל-32 מיליון ל"י.

י. רוקח:

אני נוטה בדרך-כלל לקבל אחוז מהמס בוסף למס הכנסה, אבל לא מההכנסה ברוטו. כפי ששמעתי מד"ר ארנון הוא רוצה לגבות מהסכום שנשאר.

י. קרגמן:

לחיסוף, מההכנסה הפנויה, בניכוי מהאשה ומהילדים וממה שנשאר מנכים את המילווה.

היו"ר י. גורי:

ברצוני לומר שיש הבדל אם נקודת המוצא של מספר ההצעות הוא חיוב מילווה קליטה בתיקונים מסויימים, או שנקודת המוצא היא מס' שבעלי ההצעות השונות ירגישו אפילו בזה ביודעין או שלא ביודעין, מושפעים על-ידי עצם התנגדותם או אי-הסכמתם עם מילווה קליטה.

מ. חזני:

מה שאני מציע כאן זה דבר לחוד, לידיעתכם אני אציע אחרת.

היו"ר י. גורי:

אתה רק עזרת לי בכך. כאשר יש משא-ומתן משותף אני מוכרח לומר שאני שולל את עצם מילווה הקליטה, אולם אינני שולל את זכותו כי זה דבר מאד לגיטימי. אני צריך להתחשב ולעשות שבע בדיקות לכל הצעה. ישנן הצעות שפירושן הפיכת הקערה על פיה. המישור המשותף לדיון, הוא לא כל-כך משותף, אולם מה אני יכול לעשות? אם ניגשים לענין מתוך בדיקה שעושים עוול ומטילים עומס כבד מאד על המשק, הרי שבסופו של דבר זה איננו מס, אלא מילווה שנקבל בחזרה. אפשר לטעון שיוורדים לחיי האזרח, אולם אם באים לבדוק את הענין מבחינה של צדק, הרי שאנו מחפסים את הצדק בשבע עיניים.

י. קרגמן:

מס הכנסה זהו הצדק.

היו"ר י. גורי:

זה מביא למסקנות אחרות. נקודת המוצא היא זו שאם חבר הכנסת קרגמן איננו יכול לתקן מלכות שדי, אולי כאשר נבוא לדון על תיקון מס הכנסה, אני מוכן לבדוק את כל העקרונות, בזמן שאני בא להטיל מילווה ומשחרר את בעלי העומס מזה.

בעצם ההצעות אינן מנוסחות, ונשאר לנו שני וריאנטים: (1) שיעור מילווה מודרג על הכנסה חייבת במס לפי המונח של חוק פחות המס; (2) שיעור אחיד על המס "פלאט רייט". בענין זה אין לנו מה לעשות הערב, כי את הלוחות יקבעו במשרד האוצר ויגישו לנו אותם ביום ראשון.

מ. רובין:

אני שומר לי את הזכות להציע הצעה שיכניסו אותה ללוח. הצעתי היא: תשלום מהכנסה החייבת במס, כלומר, לאחר הניכויים והפטורים.

ד"ר ארנון:

לפי איזה שיעורים?

ח. רובין:

לפי פקודת מס הכנסה. המילווה יוטל מההכנסה החייבת במס בשיעורים מ-4% עד 6% בקפיצות של 1,5% לכל 1,500 ל"י ואז יש כאן חמש מדרגות.

מר אריאלי:

הצעתך היא כמו אחוז "פלאט-רייט" על המס, אז למה נעבד שבלא נוספת?

ח. רובין:

אני אומר זאת באופן מאד טנטיבי, זאת לא הצעה, אלא ניסיון של בדיקה.

היו"ר י. גורי:
אם אתה אומר שאין זו הצעה, אין
זו צומרת שלא יעבדו לוח. מה
שאני רוצה הוא שביום ראשון לא תופענה הצעות חדשות ונוכל לסכם את
הדיון.

מ. חזני:
אני מציע מילווה בסכום של
20 מיליון ל"י במקום 40 מיליון ל"י,
לפי מס על המס של 7%. אם לא תקבלו זאת אקבל את הסכום של 40 מיליון.

היו"ר י. גורי:
היית מטיב לעשות אילו הצעת
נוסח המאפשר חיבור לוח.

י. קרגמן:
הוא אומר 7% ממס במקום 14%.

מ. חזני:
ישנה כאן הצעה שקוראים לה הצעת
רובין צור וחזני.

היו"ר י. גורי:
איני יודע אם חבר הכנסת צור מציע
מילווה בסכום של 20 מיליון ל"י.

מ. חזני:
אני מדבר על השיטה בחוק, שבה יש
לנו הצעה משותפת. השיטה הזאת
עומדת בכל-זאת על הפטור, אחר-כך אציע מחצית מהפטור, ואם לא תתקבל
הצעת, אלא הצעתם של חברי הכנסת צור ורובין, אז אני אומר שהשיעור
השולי הגבוה ביותר לא יגיע ל-78% אלא לתקרה של 68%.

אם לא תקבלו את הצעתי שהיא 7.5%,
אז אצביע עם חבר הכנסת צור ורובין בעד 14% ושיורידו קצת בתקרה.

י. רוקח:
אנו נהיה גם בעד סכום של
20 מיליון ל"י השנה.

היו"ר י. גורי:
לא שלילה מוחלטת, אלא 20 מיליון
לפי איזה שיטה?

י. רוקח:
איך שאתם רוצים.

היו"ר י. גורי:
יש נקודת מפגש לחבר הכנסת רוקח
וחזני לגבי 20 מיליון ל"י. מכאן
ואילך הוא אינו שותף לחברי הכנסת רובין וצור.

י. קרגמן:
ד"ר ארנון, לפי הטבלא שלכם, מהו
האחוז הממשי?

ד"ר ארנון:
בין 15%-16%.

היו"ר י. גורי:
בשארית הזמן שנותר לפנינו, ננסה
לעבור על שאר הסעיפים, כך שביום
הראשון נוכל לעסוק רק בעקרונות ובלוחות. (קורא סעיף 7 מתוך הצעת
החוק).

מ. חזני:
אני מציע לפי סעיף 5(א).

ש. בזק:
בשביל זה לא צריך טבלא, אלא
מספר ההצעות שתהיינה.

מר אריאל:
אני מציע עוד הצעה לטרנסטיבית.
אם תקבל בסופו של דבר המהלך
של הממשלה מינוס הצעות חברי הכנסת רובין וצור, אז אני אציע הצעה
אלטרנטיבית לגבי דירוג השיעורים השוליים.

י. רוקח:

אם ישנה פירמה בחוץ-לארץ המנהלת עסקים בארץ, האם היא לא תהיה חייבת במס?

מר אריאלי:

היא כן חייבת במס, אבל רק על הכנסה שהיא בדיבדנדות ופנסיה ולא על הכנסה כוללת.

סעיף 7 - נשאר פתוח

סעיף 8:

ח. רובין:

לפי ההצעה שלפנינו, הצמידות מתחילה ביום הוצאת תעודת המילווה, כי בסעיף 16 כתוב: "שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה". ייתכן שאריך להבטיח את הצמידות בדרך אחרת - אבל נתזר לזה, זוהי תה רק הערת.

מ. חזני:

אם התקבל הצעתו של אחד מ"אנשי החצר" שאפשר לשלם את המילווה במילווה העליה

אז יש תעודה למוכ"ז.

י. רוקח:

אין בכלל תעודות.

מ. חזני:

אני אומר שגם קבלה מספיקה, אפשר יהיה לומר שיבידי נייר, אז אני אתן אותו לד"ר ארנון והוא יחליף לי אותו בנייר משלו.

י. רוקח:

ברצוני לשאול מדוע התעודות של מילווה קליטה לא תהיינה באותם התנאים של אמיסיה? באמיסיה ישנה אפשרות חופשית בקניה, ואילו במילווה אתה מחייב את האזרח לקנות ובכך מדוע לא תתן את אותם התנאים של אמיסיה?

ד"ר ארנון:

אנו רק מקטינים את האפשרות של אמיסיה. ועל-ידי הקטנה זו האזרח לא יכול לעשות דבר, אחרת הוא יקבל את המילווה מכור אותו וגמרנו את כל העניין.

י. רוקח:

אם אתה מחייב את איבס עליך לתת לו תקופה של שנה שאסור לו למכור את

תעודת המילווה.

ש. בזק:

אם אתה מוכר את תעודת המילווה למחרת היום, הרי שנפשרת ממנה. אדם הרוצה לקנות נייר ערך הוא יקנה זאת ותם כל העניין.

מ. חזני:

שאלתי נוגעת לסעיף 8 ו-9. אם אני רוצה להציע לפי סעיף 9 שהתעודה תהיה סחירה שבתיים, האם אני יכול להסכים שחיא תהיה רשומה גם אחרי תקופה מסויימת כסחירה?

ד"ר קיטרון:

כן, באופן אוטומטי.

ח. רובין:

אני חושב שכל העניין של סחיר הוא לא בסדר. אני מציע לגופו של העניין שהתעודות תינתנה להעברה ולמכירה ואנמק; התנאים לא יכולים להיות מגבילים לאמיסיה, כי אם הין מגבילים היתה אפשרות להוציא עוד 5 מיליון ולמכור. אני מקבל את הדברים שאותם אמר חבר הכנסת ספיר בישיבה שהתקיימה הבוקר "לא חכי קטנים ולא חכי גדולים" באמיסיות אלה עוסקים מקבלי פיצויים וזה בא כדי להקל. עכשין אומרים שאין רוצים להטיל מס מאחר ומחזירים את המילווה, פרוש החבר שלא צריך לתת תנאים מסחריים מלאים, ונקרא לזה הוגנים.

ח. רובין:

חבר הכנסת רוקח אם אתה לא קונה את האמיסיה, מחר תמכור לא במאה כי-אם בתשעים ואז הפסדת, ועל-ידי כך סתמת את השוק בשלושים מיליונים ולא תוכל להוציא אמיסיות.

שר האוצר הסכים לאפשרות של העברת תעודות המילווה לאחר תקופה של ארבע שנים.

ד"ר ארנון:

שר האוצר מסכים אחרי חמש שנים.

ח. רובין:

לא אתווכח אתך על שנה, אני רק מציע לך לבחון אם לא כדאי ללכת עד לארבע שנים.

ע. דגני:

מה הפלוס בתקופה של ארבע שנים במקום חמש שנים?

ח. רובין:

אם תיקח לוח מודעות של בנק, תמצא שיעורים שונים של ניירות ערך, וכן תמצא גם את מילווה חובה בשיעורים של 60%-70% ולא יותר.

מ. חזני:

למי זה מפריע שיש להם שער צמוד?

ח. רובין:

יש בזה פגום בשביל אותו יהודי שקנה את המילווה ורואה שאין זה מס, אלא הוא יכול למכור את התעודה לאחר תקופה מסויימת. מצד שני כאשר אני אומר מילווה חובה אני אומר בקביעות מילווה, כי אני רוצה שאדם ידע שהוא יכול למכור זאת לא היום, אלא לעבור ארבע-חמש שנים. כפי שיש חסכוניות שונים סתומים לתקופת מה, כן גם כאן ידע האזרח שזה לא בוזבז, עם זה שהשער הנמוך במילווה חובה מוריד את ערכו מתוך כך שהוא לא צמוד וזאת אומר לי ההגיון. נייר כזה יכול להיות לא בשיעור של 60%-70% אלא 80%.

ד"ר ארנון:

אם זה 4% ורוצים למכור את המילווה הוא יכול לעמוד בערך על 80%.

ח. רובין:

ההבדל בארבע-חמש שנים הוא בזה שאני מעלה את ערך הנייר ועל-ידי כך אינני גורם נזק גדול לממשלה, כי ההפרש של שנה הוא לא סכנה גדולה בשביל האוצר, מאחר וכעבור ארבע שנים לא יהיה בולמוס של מכירה.

מ. חזני:

איזה סכנה תגרם לממשלה אם המחיר ירד אחרי שנה-שנתיים?

ח. רובין:

לא מבחינת הממשלה כי-אם מבחינת משלם המסים, אני רוצה עד כמה שאפשר לא לפגוע בקרן, לכן אני מציע ארבע שנים ואם לא תקבלו זאת אומר חמש שנים.

מר דר-זיו:

המושג סחיר פרושו העברת נייר ערך כפי שמעבירים שטר על-ידי הסבה. בתקופת כמה שנים נייר הערך רשום על-שם פלוני, עם גמר התקופה הזאת השם כאילו לא נכתב והוא הופך למוכ"ז.

י. רוקח:

אם האיש מת מה קורה, האם אתה קובר אותו עם התעודה?

מר דר-זיו:
השיקול דעת היה שאם לא ניתן להעברה, פרושו של דבר שבמקרה של ירושה גם לא ניתן להעברה. אם כתוב אי-סחירה הרי שזה בסדר לגבי ירושה.

י. רוקח:
האם תאדם צריך לבוא למשרד האוצר ולשנות את השם?

מר דר-זיו:
בלי שום ספק, כי זה מועבר בירושה.

ע. דגני:
אם אדם מת נייר הערך עובר בירושה כמו כל דבר אחר, ואם הבית רשום על שמו מה הוא עושה?

ד"ר קיטרון:
אינו ניתן להעברה, אלא בכוח החוק.

היו"ר י. גורי:
על השאלות המשפחתיות שהתעוררו תתנו תשובה ביום ראשון

י. רוקח:
בנוגע לסעיף 9 אני מציע לקשור אותו עם הסעיף האחרון מס' 10, כי מתי צריך להוציא את התעודה? וחבר הכנסת רובין אמר בצדק, אפשר להוציא תעודה בעוד עשר שנים.

סעיף 8-9-10 - נשאר פתוח

סעיף 11:

י. רוקח:
בסעיף 11 כתוב: "מילווה הקליטה ישא ריבית בשיעור של 4 למאה לשנה". אני מציע שזה יהיה כפי שזה באמיסיה, היינו, 0.6% אני מסכים. לריבית לא צמודה.

ד"ר ארנון:
באמיסיה הריבית היא צמודה.

ח. רובין:
אני מציע לא לשנות את 4% מאותם הנימוקים שכבר אמרתי - לא תנאים מסחריים מלאים, אבל כאן אני דואג לבעלי החכנסות הגדולות ולכן אני מציע שיהיה 3% בטו.

ד"ר ארנון:
אתה רוצה שיהיה 25% מס?

ח. רובין:
כן. אני חייב להיות הוגן.

ד"ר ארנון:
אני רוצה לתת תשובה ביום ראשון.

סעיף 11 - נשאר פתוח:

סעיף 12:

ח. רובין:
אני מציע שאדם חייב במילווה יכול לבחור לעצמו אם הוא רוצה צמידות למדד יוקר המחיה, או לדולר.

ד"ר ארנון:

אני מציע לך, לא להציע זאת.

ח. רובין:

מה שכתוב בסעיף 12 הוא דבר בלתי אפשרי. אינני יכול לדרוש מהאוצר תשלומים קטנים של 1,500 ל"י לתודש, נעשה חשבון של אינדקס. על סכום כזה אני מציע שניקה את התעריף בראשון לינואר 1960, לגבי כל התשלומים שנעשו עד תאריך 31 במרץ 1960.

ד"ר ארנון:

אתה מתכוון שיהיה דיון אחר לגבי מי שמשלם בשנת 1960?

ח. רובין:

מי שמשלם רק בראשון לאפריל 1960, אני מעביר אותו לראשון באוגוסט 1961 וכו', ואז אני גם מציע נוסח פחות מסורבל.

מ. חזני:

מתי חישוב האינדקס?

ח. רובין:

אני אומר בדצמבר, אבל אולי יש בזה שכנה שזה יעלה באופן ניכר; היות ובחודש ינואר משלמים תוספת יוקר. אני מציע שהאינדקס יקבע בדצמבר 1959 וכו' דצמבר 1961 וכו'.

י. רוקח:

אני מסכים שהתעודה תהיה מראשון לינואר 1960, שיקבלו מה ששילם עד הראשון לינואר, ויוציאו תעודה על מה שהוא צריך לשלם עד סוף חודש מרץ.

ד"ר ארנון:

אני יודע ששר האוצר נוטה לבחירה אין הצמדה למדד יוקר המחירה, לבין הצמדה לדולר. אבל מבחינה אדמיניסטרטיבית אנו צריכים לחכות ולראות מה האנשים רוצים, וישנם כאלה שאינם יודעים את ההבדל בין הצמדה לדולר ולמדד.

ח. רובין:

יש להודיע על כך בחודש נובמבר, ואם לא מודיעים אז לא מצמידים את התעודות לדולר.

ד"ר ארנון:

אני שואל את החברים אם לא היה יותר נכון - ואני חושב שהאוצר יהיה מוכן - לא לתת אפשרות לבחירה, אלא לומר חצי תעודה תהיה צמודה למדד יוקר המחיה, וחצי לדולר כפי שעשו באגרות החוב. או אתם חושבים שיותר טוב צמידות למדד יוקר המחיה, ויש אפשרות להודיע עד הראשון לאוגוסט.

מ. חזני:

צמידות למדד יוקר המחיה, באם לא מודיעים על צמידות לדולר.